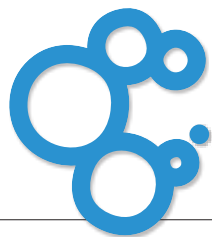

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

@cercle@segre.com

www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Sorprès

Sr. Director:

El dia 4 de novembre vaig llegir la indignada carta del senyor "Un administrat", el contingut de la qual em va sorprendre molt. No puc entrar a valorar el cas que denuncia, ja que no en tinc cap dada. No obstant, sí que puc exposar la meua experiència. Fa pocs dies vaig haver de realitzar una gestió amb l'esmentada senyora directora de l'ICAM de Lleida. L'amabilitat i la professionalitat que va emprar van ser absolutament i totalment contràries a les que li assigna aquest senyor. Completament diferents. Càlida, professional, ben informada, resolutiva i molt empàtica. Fora d'això, hauria estat molt d'agrair que aquest senyor hagués inclòs les fonts estadístiques i/o documentals en les quals es va basar per dir que actuava de tan nefasta manera en tots els casos que analitzava. Altrament, algunes persones podrien pensar que menteix per motius que no explicita.

SALVADOR MARTÍNEZ

No em sembla ni just ni lògic

Sr. Director:

Sembla una constant, des que existeixen les estadístiques sobre això, el fet que les dones

viuen més que els homes, en termes d'anys. Una estadística que actualment se situa a Espanya en els 86 en el cas de les dones i en els 81 en el dels homes. Una notable diferència que s'accentua encara més a mesura que s'avança d'edat, ja que s'estima que entre les persones que depassen els 100 anys el 88% són dones.

No tinc cap queixa ni res a objectar perquè m'estic aproximant a la mitjana que m'ha de correspondre, i perquè no estic especialment interessat a morir-me d'avorriment, tot i que no em sembla normal que hàgim de morir-nos abans perquè ho diguin les estadístiques. Les possibles raons que s'estudien per argumentar-les, com

la genètica o els hàbits de vida, no em convencen, i no he pogut trobar més motius que ho justifiquin, per la qual cosa hauré d'acceptar-ho, però no em sembla just. Ni just ni lògic, però és el que hi ha a dia d'avui i no hi ha res més a dir sobre el tema.

ENRIQUE STUYCK

Carta als veïns

Sr. Director:

Dante Pérez Berenguer, militant del Partit Popular i alcalde de Gimenells i el Pla de la Font, va insultar Rosalia Capdevila Montull, veïna de Gimenells, quan se li va atansar per demanar-li explicaci-

que els defensien, tant de dins com de fora del col·lectiu LGTBIQ+.

En un moment en què augmenten les agressions contra el col·lectiu, els discursos transfòbics com el seu o bé els que defensien els partits d'extrema dreta no tenen cabuda en la nostra societat, que es defineix com a democràtica i que lluita per la igualtat.

XAVIER RODRÍGUEZ CARULLA

manera, "presenta't a alcalde i podràs fer el que vulguis com faig jo". Aquestes són les paraules i insults de l'alcalde de Gimenells i el Pla de la Font, Dante Pérez Berenguer.

ROSALIA CAPDEVILA

Traspàs de l'antiga presidenta del Club Patins Bordeta

Sr. Director:

Aquesta setmana hem conegut amb molta tristor la notícia del traspàs de la Betlem Fau, qui va ser presidenta del Club Patins Bordeta i en els darrers temps l'entrenadora del Grup de Xous Petit. La Betlem era una dona amb molta empenta, que estimava el patinatge artístic sobre rodes. Sempre va treballar per fer del nostre club un club de valors més enllà de l'esport, on l'esforç, el treball en equip, la professionalització i l'aprenentatge continu, però també la humilitat, fossin els trets d'identitat. Vull expressar en nom de totes les persones que formem el club, la junta directiva, l'equip tècnic i també dels patinadors i patinadores, el nostre més sentit condol a familiars i amics per tan sentida pèrdua. Descansa en pau, Betlem. Nosaltres et tindrem sempre en el record i seguirem el camí que vas iniciar.

MAR MATEU CASES. PRESIDENTA DEL CLUB PATINS BORDETA

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Podeu trobar-ne una selecció més àmplia a SEGRE.com

COL·LABORACIÓ

Fitosanitaris (i 3)

SANTIAGO PLANAS DE MARTÍ

ENGINYER AGRÒNOM, AGROTECNIO
CERCA CENTER - UDL

ESPANYA ÉS el país de la UE amb major consum de fitosanitaris. No és estrany que l'estratègia del Camp a la Taula, que obliga a reduir en un 50% l'ús de fitosanitaris, sigui molt qüestionada. S'alcen veus discrepants del sector químic i de les organitzacions agràries. Uns temen pel compte de resultats. Les altres veuen dificultats afegides per controlar les plagues.

Alhora hi ha inquietud per la possible prohibició dels fitosanitaris a les zones urbanes i els camps esportius o de lleure. També en espais naturals protegits i les ZEPA on l'agricultura podria resultar greument afectada.

El ministeri d'Agricultura ha estat perspicaç. Fa pocs dies ha matisat que l'objectiu és reduir en un 50% l'impacte dels fitosanitaris, però no tant la

quantitat utilitzada. Els fitosanitaris de major risc per a la salut i el medi seran sotmesos a restriccions molt severes o prohibits.

Però, hi ha un gran decalatge entre l'estratègia europea i la nostra realitat. També ens trobem a gran distància dels països centreeuropeus que ja tenen bona part dels deures fets. Tot plegat ens ve molt costat amunt.

Tanmateix, podríem veure la nova reglamentació com una oportunitat. Amb aquest supòsit apunto algunes mesures, les més apressants al meu entendre, per alinear-nos amb els objectius europeus de màxima protecció de la salut i el medi ambient.

1. Contaminació de les aigües superficials. Les imatges aèries disponibles a la xarxa permeten observar que els

cultius són a tocar dels rius, de desguassos, canals i de séquies. Part de l'aigua transportada proveirà pobles i granges. Ja portem anys parlant de deriva i bandes no tractades, però no les implantem. La depuració és imprescindible, però la prevenció a l'origen encara més. La fiscalia investiga ara els lamentables episodis d'aquest estiu. Cal complir la legalitat i exercir l'obligada vigilància.

2. Protecció de les persones. Prevenir tant sí com no la contaminació d'habitatges, vies de comunicació, escoles, espais de lleure i residències de tota mena. El km 0 s'ha de protegir. A França, per exemple, no es pot tractar a menys de 500 m de les escoles en dies lectius i no es pot fer ús dels fitosanitaris als espais urbans. Cal preparar-nos per a restriccions similars.

3. Equips de tractament. La inspecció oficial no és garantia de bon fer. Un vehicle amb la ITV vigent no és sinònim de conducció prudent. El

manteniment preventiu i el reglatge són imprescindibles. Aplicar fitosanitaris serà cada cop més una tasca reservada a especialistes.

4. Tecnologia de precisió. Els nous equips disposen de detectors de la vegetació i automatismes. Són més eficients i segurs i redueixen les dosis aplicades. Els tenim a l'abast.

5. Drons. Disposem d'experiències molt favorables. Guanyen protagonisme i poden ser de molta utilitat en zones sensibles i parcel·les de difícil accés. Permeten focalitzar sobre males herbes, generar barreres profilàctiques o localitzar esquers. En aquest àmbit, IRTA està duent a terme aquests dies una experiència pionera de control de la mosca de l'olivera.

6. Control no químic. No podem prescindir dels fitosanitaris, però cal parar atenció als avenços tecnològics i legals, com ara la recent legislació europea sobre microorganismes per a la protecció dels cultius. També l'ús de biopesticides,

basats en substàncies naturals, i els mètodes físics com la radiació ultraviolada obren noves possibilitats.

7. Edició genètica. És l'assignatura pendent a Europa, però avui ja és a l'agenda. Disposarem de varietats més resistents a les plagues i a les adversitats climàtiques.

8. Assessors-prescriptors. És l'element clau. Necessitem professionals altament preparats. Les ADV han d'evolucionar i els tècnics –penso que no és la designació més adient– assumir el rol d'autèntics especialistes prescriptors, lluny de les tasques burocràtiques. Són els metges de les plantes i alhora mereixedors de més reconeixement i retribució.

Major professionalització dels actors i, per part de l'Administració, exercici a fons de les seves funcions. Gens fàcil, atès que ens trobem en trànsit cap a un nou model d'agricultura. Tota la comprensió, acompanyament i suport als agricultors i empresaris del sector.